

EL PSC DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA PROPOSA CONSTRUIR HOTELS EN DOTZE SOLARS DESTINATS A EQUIPAMENTS PRIVATS

La guerra dels hotels, una contesa de cinc estrelles

El pla d'hotels que ha elaborat l'Ajuntament de Barcelona ha provocat un bon enrenou, el més sonat dels deu anys de democràcia municipal. Els polítics s'han barallat de mala manera i les associacions ciutadanes han criticat els polítics que impulsen un pla que consideren especulatiu. Diuen que Catalunya és un país esquizofrènic on l'esquerra (el PSC) fa un pla especulatiu que afavoreix el capital i la dreta, en canvi, hi vota en contra. Sembla que uns i altres hagin perdut els papers.

Maria Favà

L'Ajuntament de Barcelona va celebrar el dia 19 d'abril una sessió plenària en la qual hi havia un dictamen per aprovar el pla d'hotels. Aquest projecte preveu la construcció

d'hotels de tres, quatre i cinc estrelles en dotze solars de la ciutat que, segons el Pla General Metropolità (PGM), estan qualificats d'equipaments privats. En un equipament privat s'hi poden construir bastants coses, però la llei no preveu els hotels.

L'ajuntament proposa modificar el

PGM per tal que sigui legal construir hotels que tothom està d'acord que fan falta a Barcelona. A canvi, el municipi obtindria unes plusvàlues dels promotors que han estat avaluades en sis mil milions de pessetes.

Aquest dictamen ha provocat l'enfrontament més dur entre convergents

i socialistes en els deu anys de democràcia municipal i, de retruc, una certa revifada del moviment associatiu de Barcelona, que té una gran tradició, però que fa anys que cria malves.

La culpa de tot l'enrenou la té, com sempre en els últims tres anys, els Jocs Olímpics que s'han de celebrar el juliol del 1992 a Barcelona. El president de l'Associació de Veïns de Sarrià va dir en una assemblea que el moviment veïnal va convocar una assemblea per

d'aquestes realitzacions, que es faran de cara al 1992, són antigues reivindicacions que finalment han trobat finançament. Però hi ha qui diu que aquestes actuacions no es fan pensant en la ciutat que ha de continuar vivint el 1993. I una de les mes controvertides és l'equipament hoteler.

Tothom —la dreta, l'esquerra, el centre, la Fira de Mostres, les agències de viatges— diuen que a Barcelona falten hotels de totes les categories. Però

rere a la vista de les expectatives i va canviar els hotels per oficines.

La iniciativa privada ha fet igual. En el solar on hi havia el Teatre Barcelona s'havia d'aixecar un hotel i un nou teatre. Però els empresaris van tornar a fer números i van decidir que els guanys serien més ràpids i senzills fent un edifici d'oficines. Aquests dos exemples, el del Teatre Barcelona i el de l'Ajuntament a la Vila Olímpica, els han utilitzat els bàndols contrincants per argumentar coses del tot diferents. Com un sofisma que tant serveix per defensar com per acusar.

Però també hi ha empresaris valents, autòctons i de fora, que han fet o estan fent hotels sense ajudes de l'administració. I aquests ara protesten de valent perquè es consideren estafats. Ells van pagar els solars a preu de mercat i els últims que arribin els podran adquirir a preu de saldo. El gremi d'hotelers no està lliure de culpa. No va piular mentre el pla s'estava gestant. Va deixar fer. I només han començat a protestar quan el projecte ja havia arribat al ple municipal. I ara criden i han sumat la seva veu a la de Convergència i Unió, a la de partits extraparlamentaris, a sindicats, a formacions ecologistes, a grups de professionals, a entitats ciutadanes i a la Federació d'Associacions de Veïns que estan en contra del pla per raons molt diferents a la seva.

Edifici Fòrum Vergés, destinat a hotel de 4 estrelles.

debatre el pla d'hotels, que la pròxima vegada que proposin Barcelona per un esdeveniment internacional «hem de dir que no». I aquest «no» que proposava el líder veïnal és el resultat d'un sentiment que va arrelant en els sectors més crítics de la ciutat, els que creuen que per culpa dels Jocs ens estan venent la ciutat a trossos, que s'està construint una urbs per a *yuppies* de la qual es foragiten les classes populars.

No s'ho devien imaginar, els ideòlegs del pla d'hotels, que el tema provocaria un problema polític tan greu, que desencadenaria una guerra verbal, més pròpia de temps electorals, i que el mateix alcalde Maragall s'hauria de sentir a dir que està nerviós i histèric, ell que precisament és un home que no té res d'histèric i que molt poques vegades perd els nervis.

Per culpa o gràcies als Jocs —que això encara està per veure— la ciutat ha fet els comptes del gran capità en carreteres, en equipaments esportius, en l'aeroport, en hotels... Moltes

no es posen d'acord ni en el nombre ni en les categories. L'estudi de necessitats que va fer l'ajuntament per justificar el pla d'hotels, diuen que està mal comptat. I els primers a criticarlo han estat els regidors comunistes d'Iniciativa per Catalunya que són els socis del PSC en l'equip de govern de l'Ajuntament de Barcelona.

No ho poden fer sols

La teoria de l'Ajuntament de Barcelona és que els empresaris hotelers no s'arrisquen a fer hotels a Barcelona perquè el sòl es massa car. I el que cal es ajudar-los posant al seu abast terrenys més barats que els que hi ha en el mercat immobiliari normal.

És cert que els empresaris no s'atreveixen amb Barcelona perquè és massa cara. Tan cert, com que el mateix ajuntament, que és el promotor d'uns enormes hotels que s'havien de construir en primera línia de la costa, en la zona de la vila olímpica, es va tirar en-

L'actitud dels partits

L'alcalde Maragall ha explicat que mentre es feia el pla d'hotels, la Generalitat n'estava informada i semblà que li donava el vist-i-plau. Però, una setmana abans de la sessió plenària, es produeix una filtració periodística sobre els dotze solars candidats a allotjar hotels i l'ambient es comença a caldejar. Fins i tot el moviment veïnal, que per raons diverses fa una vida molt llanguida, revifa i convoca totes les associacions a una assemblea de ciutat que se celebra dotze hores abans de començar el ple de l'Ajuntament. En aquesta reunió que té lloc en els locals del centre cívic La Sedeta, es fan acusacions molt greus contra l'Ajuntament.

El ple comença amb un *suspens* que no es desvetllarà fins molt avançada la sessió. Els convergents, que sembla que tenen la clau de volta, no volen dir quina serà la seva postura fins que no sàpiguen el que votaran els altres grups del consistori. Fins l'últim moment dubten entre la seva responsabilitat ciutadana i olímpica, i la gran temptació de deixar l'alcalde amb minoria per

Els dotze de la fama

Caserna de Belchite

Es troba a la plaça d'Espanya i és ocupat per una caserna i un institut. Es va construir per a l'Exposició del 1929 i el seu primer ús va ser hotel. És propietat de l'Ajuntament de Barcelona, que proposa construir-hi un hotel de 4 estrelles i 320 habitacions.

La Vall d'Hebron

Solar sense edificar propietat de l'ajuntament que proposa un hotel de 4 estrelles i 288 habitacions.

Antic Mercat del Peix

Situat al carrer de Wellington, darrere del Parc de la Ciutadella. És de l'ajuntament, que el volia reconvertir en un poliesportiu. Ara hi vol fer un hotel de 4 estrelles i 368 habitacions.

Residència Militar

Diagonal, 666. És propietat del Ministeri de Defensa que el va rebre a través d'una lleixa testamentària. S'hi vol fer un hotel de 5 estrelles i 300 habitacions.

Camp de l'Espanyol

L'hotel de 4 estrelles i 300 habitacions es construiria tocant a la Ronda del general Mitre. Però aquesta operació està condicionada al fet que el club de futbol Espanyol es traslladi a l'estadi olímpic de Montjuïc.

Fòrum Verges

A la cantonada del carrer Balmes amb el carrer Rosselló. Va ser un col·legi de jesuïtes, després de les Congregacions Marianes que el van vendre a la Borsa i ara és d'un grup hotel. Aquí hi aniria un hotel de 4 estrelles i 170 habitacions.

Estació de Sants

És propietat de la Renfe. L'hotel, està previst construir-lo damunt de l'edifici de l'estació. Seria de 3 estrelles i 375 habitacions.

Estació de França

Aquí es vol fer un hotel de 4 estrelles i 375 habitacions. Aquest i el de l'estació de Sants són els que tenen menys oposició.

Teatre Apolo

L'empresari Colsada proposa reconstruir el teatre i, a sobre, fer-hi un hotel de 3 estrelles i 330 habitacions.

La Fira de Mostres

En la cruïlla del carrer de Lleida amb l'avinguda Rius i Taulet hi ha un antic guardamobles que la Fira vol convertir en un hotel de 4 estrelles i 226 habitacions.

Santa Eulàlia

El grup Diagonal Plaza proposa construir al Passeig de Santa Eulàlia, molt prop del II Cinturó, un hotel de 5 estrelles i 225 habitacions.

Torre Melina

És una finca de set hectàrees dins de la qual hi ha una masia del segle XVII amb capella i uns jardins molt bells. Un grup àrab està disposat a pagar més de 1.000 milions de pessetes per tal que l'ajuntament els hi deixi construir un hotel de 5 estrelles i 561 habitacions.

Jordi Pujol i Pasqual Maragall. El tema dels hotels ha avivat les flames d'un ja llarg enfrontament.

primera vegada en deu anys.

Els primers que es destapen són els regidors del Grup Popular. I diuen que sí, que estan d'acord amb el pla d'hôtels. Maragall lloa el seu sentit cívic, però el que realment passa és que l'exregidor popular Alexandre Padros està assegut a la tribuna del públic i ell és el representant del grup àrab que vol convertir la Torre Melina en un hotel de cinc estrelles. La decisió del Grup Popular fa enfadar els de Convergència, que ja veuen que l'alcalde obtindrà els vots suficients per tirar endavant el pla.

El comunista Lucchetti fa un llarg preàmbul, però al final diu no amb totes les lletres, i deixa clar que el seu partit rebutja el model de la ciutat que estan proposant els socialistes. Aquesta negativa de Lucchetti, en contra del que s'havia dit dies abans, no farà que es trenqui el pacte de govern entre comunistes i socialistes.

I finalment, els convergents voten també que no. I ràpidament el seu partit, la Generalitat i els consellers relacionats amb la qüestió hotelera, els donen suport. El conseller de Política Territorial, Joaquim Molins, que és

qui ha de donar el vist-i-plau definitiu al pla, es destapa dient que el projecte no tirarà endavant.

L'alcalde contraataca i acusa la Generalitat de greuges diversos. Els altres contesten i diuen que l'alcalde és un mentider. L'intercanvi d'impropis va pujant de to i arriba a ser grotesc. Però el plat fort serà segurament el dia 8 —justament quant tanquem aquesta edició—, quan se celebri un ple extraordinari per debatre només qüestions relacionades amb els Jocs Olímpics. És millor que aquell dia no vagin escolars a visitar l'Ajuntament. □